

EGLUTÈ

BIRŽELIS

1993

JUNE

D. 93.

EGLOTĖ

BIRŽELIS

1993

JUNE

TURINYS

- 1 AŠ TAVO GIMTINĖ, A. Matutis
- 2 NUOTYKIS, Danutė Augienė
- 11 TĖVELIO DIENAI, Vikt. Šimaitis
- 11 TĖTEI, Danutė Lipčiūtė
- 12 PASIVAŽINĖJIMAI, Aldona Kandroškaitė
- 18 AR ŽINAI? N.N.
- 20 ATEINA ŠVENTOJI DVASIA, N.N.
- 22 ŠVENTOJI DVASIA, J. Burkus
- 24 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 GALVOSŪKIAI
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS
- 32 KNYGOS IŠ LIETUVOS

VIRŠELIS — Dail. Rūtos Pacevičienės
SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:

M. Polikaitis, 1
R. Pacevičienė, 2-10, 12, 17
E. Tuskenytė, 11
M. Pukštienė, 14, 15
Osmolskis, 33

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

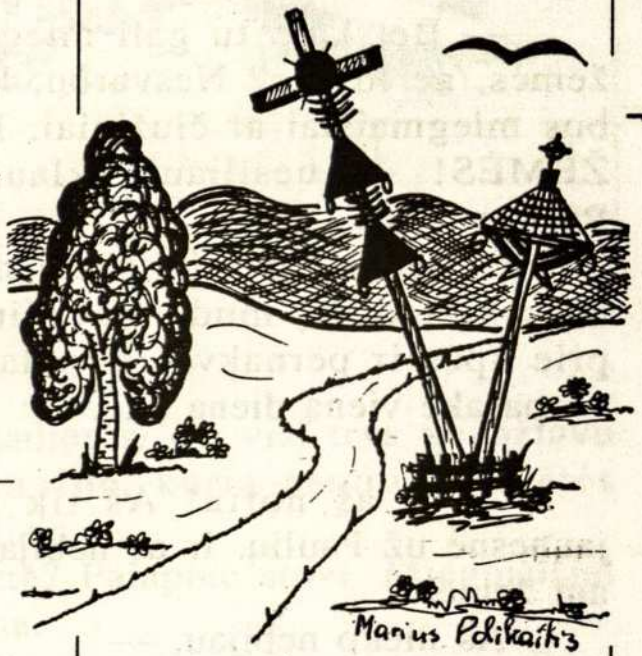
LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.

Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

AŠ TAVO GIMTINĖ	
<i>A. Matutis</i>	
Paukščiuko gimtinę Lizdu vadini. Žuvytės gimtinė – Žaliam vandeny.	
Žvėrelį vilioja Miškai ar kalva... Tau šneka Gimtoji šalis Lietuva:	
– Aš upėm, upeliais Žydrai sujuosta, Man kojas skalauja Jūružės puta.	
Čia, mano pastogėj, Miškai ir namai, Ir miestai... Ir tu čia Dainuoji linksmi.	
Virš tavo galvelės Padangė melsva. Aš — tavo gimtinė Vardu Lietuva.	

NUOTYKIS

DANUTĖ AUGIENĖ

← PAULIUKAS

jau didelis. Šiomet jis pirmą kartą važiuos į stovyklą. Dvi savaites gyvens be mamos, tėtės ir sesučių. Jos jaunesnės. Jos turi dar palaukti.

— Bet kaip tu gali miegoti ant žemės, ne lovoje? Nesvarbu, kad ten bus miegmaišiai ar čiužiniai. Bet ant ŽEMĖS! — nesiliauja klausinėjęs Paulius.

— Gerai, gerai. Pauliuk. Kokį nors šeštadienį mudu nuvažiuosime prie upės ir pernaktuosim palapinėje, — pasakė vieną dieną tėtė.

— Ir aš noriu! Aš tik truputį jaunesnė už Paulių. Ir aš nebijau gulėti ant žemės.

Aš nieko nebijau, —
prašė **PAULIUKO SESUTĖ.**

— Tu ne truputį jaunesnė! Tu visais metais jaunesnė už mane. Ir todėl tavęs dar nepriėmė į skautų stovyklą, — bandė didžiulis brolis.

— Apie tai pagalvosim, vaikai. Gal ir visi trys pastovyklausim, — ramiai atsakė tėtė.

Atėjo laukiamas šeštadienis. Jie visi trys nuvažiavo prie upės. **Pasistatė palapinę**, kurią naudodavo tėtės šeima, kai jis augo su broliais.

— Ko dar trūksta, tėtė? Palapinė stovi. Miegmaišiai paruošti, — paklausė Laima.

— Ar aš galėsiu gultis į vidurinį? — įsiterpė Paulius.

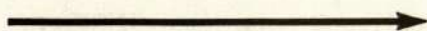
— Ne. Į vidurinį gulsiu
aš, o judu iš abiejų šonų būsit
mano angelai sargai, —
šypsodamasis pasakė
← **TĖTĖ.**

Pauliukas kiek susirūpi-
no. Prie palapinės krašto gulė-
damas jis nesijaus saugus.
Krūmuose gali būti gyvačių,
žalčių, varlių... Pagaliau, kad
ir paprasčiausias vabalas įlys
ir užlips man ant galvos...
Kas tada?

— Ko dar trūksta, tėtė? — pakartojo klausimą
Laimutė.

— Oi, tu mano rūpestingoji šeimininke... Gal
paieškokit sausų šakų laužui kol dar diena ir šviesu.

Kartoti nereikėjo.
Bematant buvo
prinešta
šakų ir medžio žievės
didžiulė krūva.

— Tėtė, ar galim nueiti
mudu su Laima prie upės
pasižvalgyti?

— paklausė Paulius.

— Galit. Tik čia pat. Netoliese. Aš pradėsiu ruošti vakarienę.

Vaikai tekini nuskubėjo į paupį. Pieva buvo sausa, tik arčiau upės kojos ėmė drėgti. Upės krantas žaliavo apžėlęs įvairiais augalais, krūmais. Vaikų žingsnių išgąsdintos varlės tai čia, tai ten šoktelėjo į vandenį. Tai prajuokino brolių ir sesutę.

Štai... kažkas ir jų bijo... Upės viduriu tekėjo plato-ka vandens srovė. Kai Paulius per krūmus priartėjo prie vandens, pakilo skraidančių žirgelių pulkas, o netoliese pliaukštelėjo didoka žuvis.

— Pauliau, ateik! Aš radau grindis, — šaukė Laima.

— Grindis? Tai višta! Kaip gali būti grindys prie upės, — juokėsi Paulius. Bet pažiūrėti nuėjo.

Ant upės kranto, pusiau užtemtas, tysojo nedidelis plaustas. Paulius ant jo bematant užlipo.

— Pauliau, tas daiktas kam nors priklauso. Mes negalime juo naudotis, — išpėjamai prabilo sesuo.

— Tai niekis. Mes nieko nepagadinsim, lentos tvirtos, — ramino seserį Paulius.

Užlipo ir Laima. Ėmė abu, iš karto nedrąsiai, šokinėti. Toliau įsismagino. Plaustas lyg pajudėjo. Paulius atsiminė skaitęs ir piešinius matęs, kaip vyrai stovi ant plausto, rankose laiko ilgas kartis. Stryktelėjo į krūmus ir surado, nuo netoliese augančio medžio, nulūžusią šaką. Grįžo atgal pas sesutę, kuri linksmai nesustodama vis šokinėjo. Paulius, lipdamas ant plausto, susvyravo ir stipriai šaka atsirėmė į upės pakraštį. Plaustas slystelėjo, atsiplėšė nuo kranto. Ėmė plūduriuoti. Vaikai sužiūro viens į kitą.

— **Pauliau, kas bus?** Šokam į krantą. Bėgam pas tėtę, — išsigandusiu balsu šaukė Laima.

— **Nebijok.** Aš turiu pagali. Plaustas manęs klausys. Bet plaustas staiga pasisuko kampu ir atsidūrė upės viduryje.

— **Pauliau, aš bijau!** — šaukė Laima.

Brolis tylėjo. Ir jis buvo išsigandęs. Srovė juos nešė. Bijodamas, kad sesutė nenuslystų į upę, viena ranka laikė ją už jos rūbų. Likusi viena ranka mažai turėjo jėgos vairuoti. Staiga plaustas trenkė į akmenį. Vaikai suklupo ant lentų.

— Pauliau, stabdyk! Tu paleisk mane. Čiupk abiem rankom pagali. Vairuok...

Bet ir tai negelbėjo. Plaustas trenkė į kitą akmenį. Apsisuko aplink. Srovė nešė tolyn.

Ir tada...

**Paulius
priešais
pamatė
per upę
skersai
nugriuvusį medį.**

— Laima! Medis! Atsargiai! — Čiupo seserį į glėbį.
— Laikykis mano drabužių, rankomis griebk medį. Šakas. Kabinkis! Lipk! Taip — gerai. Nebijok! Mes išgelbėti! Sėdėk ramiai...

Laima verkė.

— Aš bijau...

Kur mūsų tėtė?...
Kas bus?

Pauliaus švarkelis ir marškiniai buvo suplėšyti. Šakos subraižė jo nugarą. Bėgo kraujas. Bet Paulius, dantis sukandęs, kentėjo ir stipriai apkabinęs laikė seserį glėbyje. Pavojus buvo praėjęs. Tik išgąstis, nepraėjusi, kėlė nerimą. Saulė buvo ką tik nusileidus. Temo.

— Kaip mudu nulipsim nuo medžio? Kaip surasim tėtę ir palapinę? Patamsyje ir nežinomoje vietoje, — galvojo jie abu. Jie buvo šlapi ir išalkę. Juos supo mirtina tylą. Ją sudrumstė tik pavėlavusio paukščio nejaukus riksmas, varlių kurkimas.

Ir tada jie išgirdo...

Laima... Pauliau... Laima...

— Tėte! Mes čia! Mes čia!
Mes čia!

Netrukus vaikai pamatė artėjantį žiburėlį.

— Garbė Dievui! Jūs gyvi!
— garsiai šaukė drebančiu balsu tėvas, artėdamas prie jų.

Abu nukėlė nuo medžio. Apkabino. Mylavo. Vaikai verkė iš džiaugsmo. Rankinės lempos šviesoje Paulius pamatė, kad ir tėtės skruostais riedėjo ašaros. Laimutę tėtė nešė ant rankų. Paulius žingsniavo šalia, įsuptas į tėvo švarką.

Parėjus į stovyklavietę, tėtė pervilkė vaikus sausais rūbais. Jis nuvalė ir ištepė vaistais, užklijo tvarščiais

Pauliaus apdraskytą nugarą ir sėdo vakarienei. Laimutė nebuvo sužeista, jos rūbeliai nebuvo sudraskyti.

— Tėte, — nedrąsiai prašneko Paulius, — aš maniau, kad tu būsi piktas, mus barsi, nubausi...

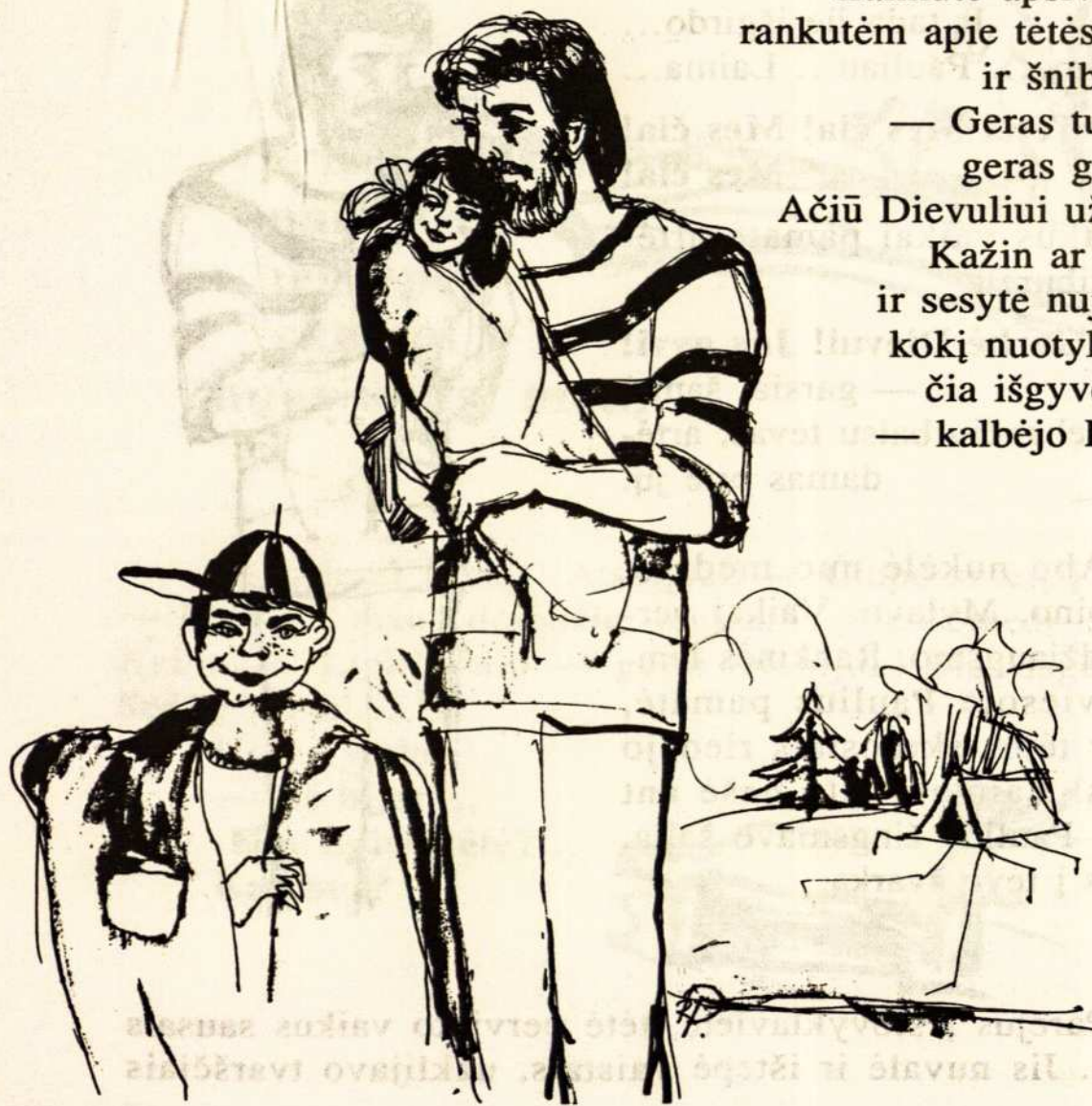
— Ar galiu jus labiau nubauti, negu jūs patys save nubaudėte? Aš esu tikras, kad judu supratot, kad negalima nieko — jokio daikto liesti, kas ne jums priklauso. Bet aš esu laimingas, Pauliau, kad tu “nepametei” galvos, mokėjai globoti savo sesytę ir kad Dievas jus saugojo, kad abu išlikote gyvi — Garbė Viešpačiui!

Laimutė apsivyniojo rankutėmis apie tėtės kaklą ir šnibždėjo:

— Geras tu, tėte, geras geras...

Ačiū Dievuliui už tave.

Kažin ar mama ir sesytė nujaučia, kokį nuotykį mes čia išgyvenom? — kalbėjo Laima.

TĖVELIO DIENAI • Vikt. Šimaitis

Tu, tėveli, sunkiai dirbi
Ir visus mus maitini,
Vakare tave sutikti
Mes atbėgam tekini.
Tu mus myli ir mylėjai,
Prie savęs glaudi tvirtai,
O kada tikrai reikėjo —
Per kelnyles užkirtai!

TĖTEI Danutė Lipčiūtė

Esi man draugas pastovus,
Tėte mano — geriausias!
Kai tik gresia pavojus —
Prie tavęs bėgu glaustis skubiausia.

Kantriai tu mane mokai,
Drąsini, skatini bręsti.
Ir visos kliūtys — tik juokas,
Būnant su tavim, esti.

Tau būti džiaugsmas aš noriu,
Tavęs neapvilt niekada,
Lietuviu užaugti padoriu,
Dievulį mylėt visada...
Būt viskuo panašus į tave...

PASIVAŽINĖJIMAI

Aldona Kandroškaitė

Vieną popietę žygiavo vaikų būrys per girią. Juos vedė dėdė Romas ir kalbėjo:

— Paskubėkime, kad prieš saulėlydį pasiektume kalno viršūnę. Tada pamatysime, kaip miškas maino savo rūbą ir kaip eglių šakos žybčioja saulės spinduliuose. O ant uolos išvysite tokį dalyką, ko niekada nė sapnuot nesapnavote.

— Į kalno viršūnę pėsti nelipsime!

Yra keltuvas!—

Keltuvas kelia tik į Konvejerių šalį.

Kalno viršūnėje jis nestoja, — aiškino dėdė Romas, bet vaikai nė girdėt nenorėjo.

Kalno papėdėje jie suvirto ant pievutės ir sakė daugiau nė žingsnio nežengsį.

— Jei taip, žinokitės! Kai atsitiks nelaimė, būsite patys kalti, — tarė **dėdė Romas** ir vienas ėmė kopti į kalną.

Po valandėlės atūžė keltuvas. Išlipo jo prižiūrėtojas ir pranešė:

— Kas nori keliauti į nuostabią Konvejerių šalį, prašom lipti į vagoną!

Vaikai visi puolė prie durų, o kai susėdo, prižiūrėtojas paklausė:

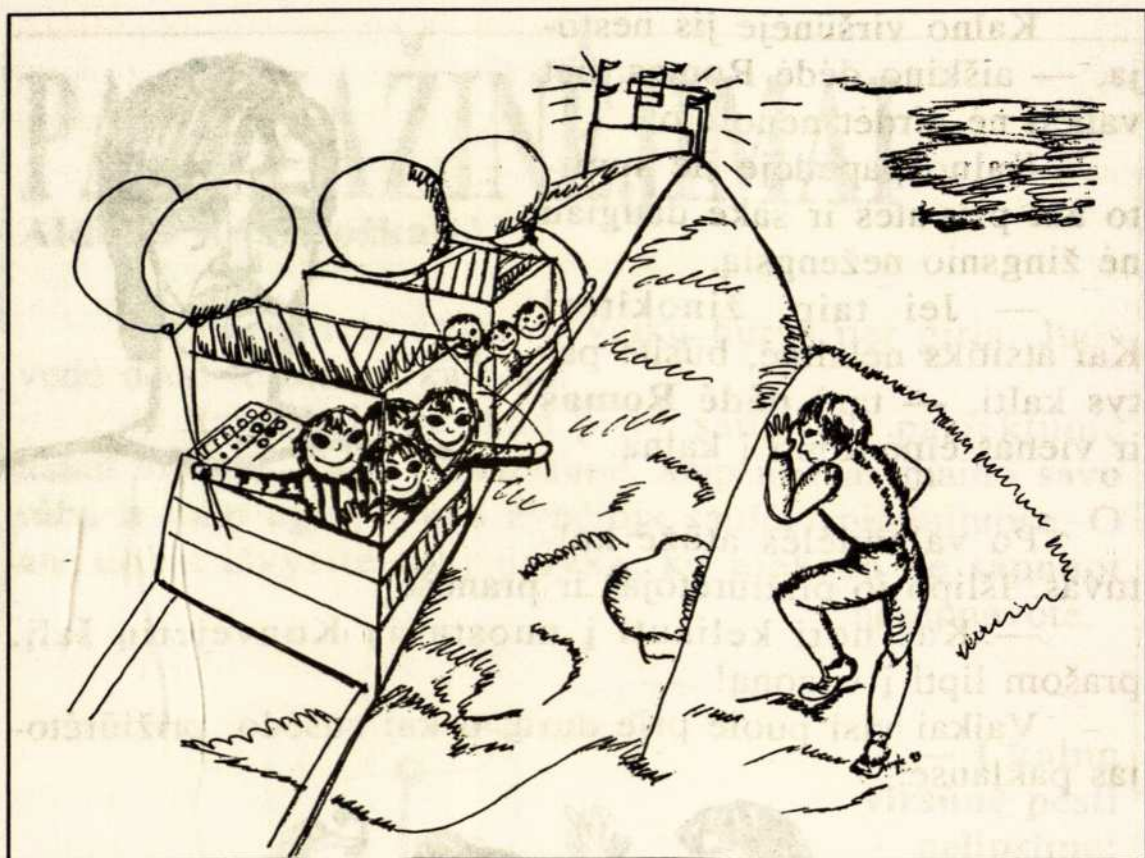

— O kaina ar jums tinkama? Mat ten pinigais neišsipirksite. Ten reikės atiduoti tai, kas bus nereikalinga.

— Oje! Kaip įdomiai jūs juokaujate! — už visus atsakė Saulius. — Bet mes sutinkame!

— Jei taip, tai viską patvirtinkite raštu, — pasakė keltuvo prižiūrėtojas ir išdalino popieriaus lapus.

“Pažadu atiduoti Konvejerių šaliai viską, kas ten bus man nereikalinga, — parašė kiekvienas vaikas ir po tuo raštu pasirašė.

Tada prižiūrėtojas paspaudė mygtuką, užsidarė vagono durys, ir visi pradėjo kilti aukštin. Pro langą vaikai matė, kaip dėdė Romas, liedamas prakaitą, sunkiai lipo per smėlėtus kauburnus. Žavėjosi jie saulėlydžio parausvintomis eglių viršūnėmis. Taip pat pastebėjo keistą reginį ant uolos, bet keltuvas jau skriejo dideliu greičiu, todėl nė vienas iš jų nespėjo įsižiūrėti, kas ten dėjosi.

Pagaliau išniro vartai. Ant jų didelėmis raidėmis švietė užrašas: "Konvejerių šalis".

Keltuvas sustojo. Vaikai net nepajuto, kaip kiekvienas atsidūrė minkštoje kabinoje. Priešais ant pulto buvo rodyklė ir mygtukas. Kabinos vorele iplaukė pro vartus. Gaudžiant trimitams, vaikus pasitiko pats karalius. Jis sėdėjo didelėje kabinoje.

Ant jo pulto rikiavosi milijonas mygtukų, tiek, kiek šalyje buvo gyventojų. Paspaudęs mygtuką, karalius ga-

lėjo išsikviesti bet kurį savo šalies gyventoją. Dabar, atvykus vaikams, ant jo pulto įmontavo naujus mygtukus. Juos spaudydamas, karalius patikrino, kaip veikia vaikų kabinos. Tada jis tarė:

— Mielie atvykėliai! Mano šalyje jums vaikščioti niekur nereikės. Jeigu norite pamatyti ar paimti kokį nors daiktą, tai nukreipkite pulto rodyklę ta linkme ir paspauskite mygtuką.

Akimirkiniu konvejeris nuneš jus ten, kur pageidaujate, o ištiesę ranką paimsite, ko jums reikia.

Vaikams neapsakomai patiko. Tuoju pat jie ėmė sukioti rodykles ir spaudyti mygtukus. Jų kabinos pradėjo lekianti po visą Konvejerių šalį.

Kas norėjo, tas kilo iki debesų arba leidosi į giliausias daubas. Jie aplėkė plačiausius laukus, važinėjo po miškus, sodus ir gėlynus.

Labai smagu buvo žaisti slėpynes. Tomas pakilo į dangaus žydrynę ir niekas negalėjo jo rasti, nes visi galvojo, kad paukštis ten sklando.

O kokios įdomybės Konvejerių šalies mokykloje! Ten prisegė dar vieną mygtuką. Jį spaudant, galima buvo iškviesti mokytoją į kiemą ar koridorių.

Valgykloje visi valgiai ir gėrimai ant lentynų sudėti. Kabina čiuožia pro šalį, tik ištiesk ranką, imk ką nori. Daug ką patyrė vaikai Konvejerių šalyje. Bet greit jiems ten atsibodo. Rūpėjo grįžti namo ir pasakoti, ką matė ir girdėjo. Visi nukreipė savo pultų rodykles karaliaus sosto link, nulėkė ten ir ėmė prašyti:

— Jūsų didenybe, leiskite jau mus namo!

— O kaip? — paklausė karalius ir pridūrė: — Kabinos gali jus palydėti tik iki keltuvo!

— Mes nusileisim žemyn ir pėsti pareisime, — atsakė vaikai.

— Pėsti! — nusikvatojo karalius, ir vaikai išsigando to juoko. Apsižvalgė jie ir tik dabar pamatė, kad nebeturi kojų.

— Kur mūsų kojos? — pravirko visi vaikai.

Patys jas atidavė, — atsakė karalius ir perskaitė vaikų parašytą raštą: "Pasižadu atiduoti Konvejerių šaliai viską, kas ten bus man nereikalinga".

— Apgavo! Mus Apgavo! — gaudžiai pravirko vaikai.

— Neapgavo! Jūs patys to geidėte! — pasigirdo už vartų dėdės Romo balsas.

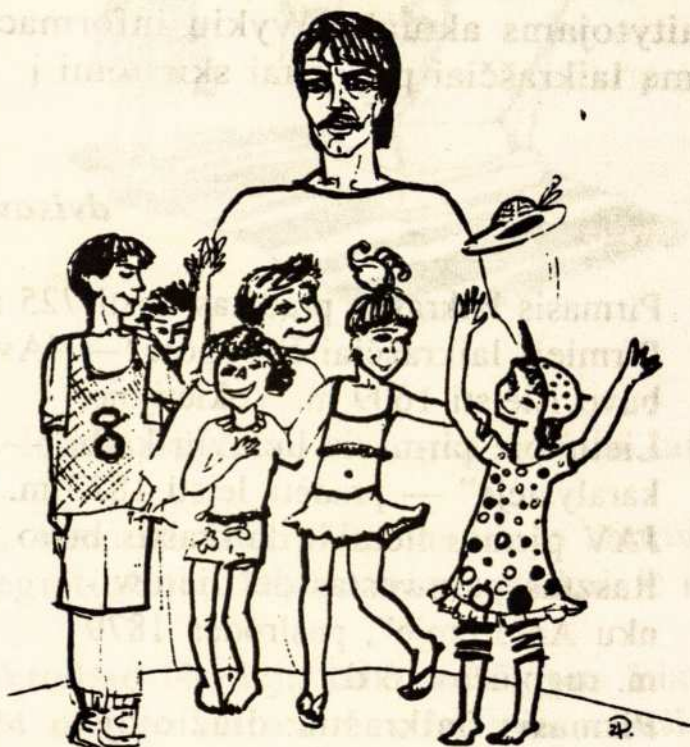
Jis kalnagūbriais, per sniego griūtis ir slidžius le-

dynus, pėsčias nusigavo iki Konvejerių šalies ir išprašė iš prižiūrėtojo vaikų pasižadėjimus.

Kas gali apsakyti vaikų džiaugsmą, kai, dėdei Romui suplėšius tuos dokumentus, visi apsižiūrėjo vėl turį kojas!

Tada auksinėmis raidėmis jie pasirašė naują raštą: "Apsilankę Konvejerių šalyje, mes supratome, kokia laimė turėti kojas ir vaikščioti!

Dabar esame kupini ryžto — kur galima nueiti pėsčiomis, niekada nesėsime į joki vežimą ir važiuote nevažiuosime! Labai apgailestaujame, kad iš pradžių neklausėme gerojo dėdės Romo".

ŽODŽIAI:

maino — keičia

žybčioja — blykčioja
(kaip žaibas)

kauburnas — nelygi vieta

kabina — būdelė

pultas — valdymo stalas

dauba — slėnis, klonis

geisti — norėti

kalnagūbris — kalnų vieta,
kalnynas

nusigavo — nukeliavo

ryžtas — ryžtingas, tvirtai
apsisprendęs

ar žinai?

Laikraštis yra periodinis leidinys, teikiantis skaitytojams aktualių įvykių informaciją. Pagal periodiškumą laikraščiai paprastai skirstomi į

dienraščius,
savaitraščius,
dvisavaitinius laikraščius.

- ▣ Pirmasis laikraštis pradėtas leisti 725 m. Kinijoje.
- ▣ Pirmieji laikraščiai Europoje — “Aviso” ir “Relation” — buvo išleisti 1609 m. Vokietijoje.
- ▣ Lietuvoje pirmasis lietuvių kalba — “Nusidavimai Dievo karalystėje” — pradėta leisti 1823 m. Karaliaučiuje.
- ▣ JAV pirmas lietuvių laikraštis buvo “Gazieta Lietuviszka, Rasztas paszwestas del lietuwinu Amerikoje”, pasirodęs 1879 m. rugpjūčio 16 d.
- ▣ Pirmasis laikraštis didžiojoje išeivių kolonijoje Čikagoje buvo 1886 m. J. Girniaus išleistas ir redaguotas “Želmuo”.
- ▣ Čikagos dienraštis “Draugas” pradėtas leisti 1909 m. ir išliko stipriausias išeivijos laikraštis iki šių dienų.

Laikrodīs

yra laiko matavimo prietaisas.

Daugumos laikrodžių veikimas pagrįstas periodiniais reiškiniais (Žemės sukimusi, svyruoklės svyravimais, kamertono, elektromagnetiniais, kvarco plokštelės, atomų virpesiais).

- ✎ Paprasčiausias laiko skaičiuotuvas yra smėlio laikrodīs.
- ✎ Saulės, smėlio, vandens laikrožius naudojo senovės babiloniečiai, egiptiečiai, kinai, vėliau graikai ir romėnai.
- ✎ Mechaninio laikrodžio išradėju laikomas kinas Liang Ling-canas (724 m.), ir astronomas bei matematikas Gerbertas.
- ✎ Popiežius Silvestras II pagamino pirmąjį (X a.) Magderburgo bokšto laikrodį, varomą svarsčių.
- ✎ Niurnbergo šaltkalvis P. Henleinas pagamino spyruoklės varomą kišeninį laikrodį.
- ✎ Lietuvoje saulės laikrodžiai buvo vartojami seniai. Vieni seniausių saulės laikrodžių yra išlikę Šiaulių Šv. Petro ir Povilo (nuo 1625 m.) ir Pažaislio (nuo XVIII a. II pusės) bažnyčių sienose.

DIEVO DRAUGAI

ATEINA ŠVENTOJI DVASIA

Praėjo dešimtis dienų, kai Jėzus ižengė į dangų. Buvo Sekminių šventė. Marija ir apaštalai meldėsi, suėję į kambarį.

Staiga pasigirdo didelis ūžimas. Kambaryje pasirodė liepsnelės ir iš viršaus nusileido ant Marijos ir apaštalų.

Tada Petras ir kiti apaštalai išėjo į miestą. Jie rado daug žmonių. Petras pradėjo sakyti pamokslą apie Jėzų.

Žmonės apaštalo Petro pamokslo gražiai klausėsi. Daug kas iš jų įtikėjo Jėzų ir pasidarė Jėzaus mokslo sekėjais. Šventasis Petras juos pakrikštijo.

Pakrikštyti žmonės vadinasi krikščionys.

ĮSIMINKITE

1. Ką Jėzus pažadėjo atsiųsti apaštalams, žengdamas į dangų?

Žengdamas į dangų, Jėzus pažadėjo atsiųsti Šventąją Dvasią. Už dešimties dienų Šventoji dvasia nužengė ant apaštalų. Šventosios Dvasios atėjimą mums primena Sekminių šventė.

2. Kokie pasidarė apaštalai, sulaukę Šventosios Dvasios?

Sulaukę Šventosios Dvasios, apaštalai pasidarė tvirto tikėjimo ir pilni Dievo meilės. Per Sekmines mes taip pat prašome, kad Šventoji Dvasia sustiprintų mūsų tikėjimą ir išmokytų Dievą mylėti.

ATEIK

**O ateik,
Dvasia
Šventoji,
Iš dangaus
pas mus
ateik,
Mūsų
nuodėmes
sunaikink,
Dievo
meilę
mums
suteik!**

ŠVENTOJI DVASIA

J. BURKUS

I mėlynus dangaus skliautus pakilo aukšinė saulutė. Bažnyčiose skamba varpai, pilni takai žmonių. Jie skuba į bažnyčią. Juk šiandien Sekminės, kada Išganytojas atsiuntė apaštalams žadėtąją Šventąją Dvasią ugnies liežuvių pavidalu.

Ir pas mus yra atėjusi Šventoji Dvasia. Mes jos negirdime ir nematome, tačiau galime pastebėti, kad Ji gyvena mumyse. Jei mes norom meldžiamės, gerai mokomės, greit paklustam, jei mylime sesutes ir broliukus, tada mumyse yra Šventoji Dvasia, kuri mums padeda gera daryti. Ji ugdo mumyse dieviškąjį gyvenimą.

Visa tai Petrelis buvo girdėjęs per tikybos pamokas ir visa tai prisiminė, eidamas su tėveliu pievų takeliu. Žydėjo gėlės, žaliavo laukai ir miškai. Žemėje čiužėjo sudžiūvę lapai, po kojomis traškėjo audros nudraskytos sausos šakos.

— Žiūrėk, vaikeli, — prašneko tėtis, — tą pat daro Šventoji Dvasia mūsų sieloje: visa, kas gera, gražu, leidžia žydėti, o visa, kas bloga, išmeta lauk, kad mums nekenktų!

Kai jie pamatė praskrendantį balandėlį, tėtis pasakojo toliau:

— Šventoji Dvasia balandžio pavidalu iš dangaus nusileido ant Išganytojo, kai Jį šventasis Jonas pakrikštijo Jordano upėje.

— Kodėl balandis? — paklausė Petrelis.

— Dėl to, kad balandis, nors ir bet kur nuneštas, visados randa savo lizdą. Be to, balandis yra labai taurus, meilus, mylįs taiką paukštelis, nesikapsto po purvus ir neskriaudžia kitų paukščių.

Petrelis suprato, kad balandėlis yra gražus Šventosios Dvasios paveikslas, kaip kad ir ugnies liežuviai.

KANADOS HAMILTONO VYSKUPO M. VALANČIAUS MOKYKLA

Mūsų mokykla įsikūrė 1950 metais.

Mes turime vasaros dienos mokyklą (stovyklą) Gintaras. Joje yra 30 mokinių, o su jais dirba 5 vadovės ir 2 mokytojos.

Mokykloje veikia lituanistiniai kursai nuo 9 iki 13-to skyriaus. Juos lanko 15 mokinių ir dirba 2 mokytojai. Šeštadieninėje lituanistinėje mokykloje mokosi 60 mokinių. Mokytojai yra: Ona Stanevičiūtė (vedėja), Rūta Kamaitytė, Stasys Bakšys, Matas Stanevičius, Loreta Mačytė, Genovaitė Liaukienė. Joms padeda Jūlytė Enskaitytė ir Ievutė Godelytė.

Tėvų komitete sparčiai dirba Andrius Čerškus (pirm.), Siga Erickson (ižd.), Virginija Turilienė, Aldona Urbantienė, Onutė Gedrimienė ir Vilma Slavickienė.

Mokiniai daug dirba per ištisus mokslo metus. Dalis mokinių nutarė pasidalinti apie jų mėgstamiausią sportą — krepšinį.

Mokyklos vedėja O. Stanevičiūtė

Atspėkite:

katras yra Lietuvos krepšininkas,
o katras ne? *Vytas Gedrimas*

**Jeigu
būčiau lietuvis,
galėčiau nors
pasiekti krepšį!**

Gyveno berniukas vardu Arvydas. Viena dieną žaidamas jis įstrigo į krepšinio tinklą. Niekaip negalėjo išlįsti. Oi, ką daryti? Pasišaukė savo komandos narius. Jie tempė tempė ir, pagaliau, ištraukė Arvydą iš tinklo. Tas berniukas augo augo ir išaugo labai didelis. Jis žaidė Kauno "Žalgirio" krepšinio komandoje. Jų komanda dalyvavo 1992 metais olimpinėse žaidynėse Barselonoje. Ir todėl Lietuvos krepšininkai išauga aukšti.

Rita Apanavičiūtė

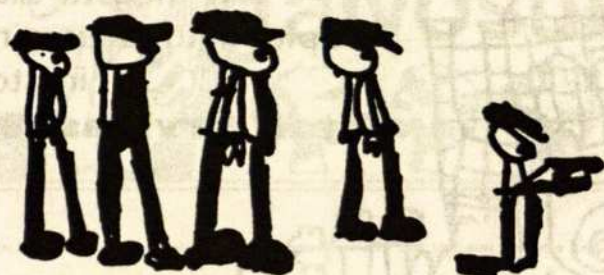
Krepšinį žaisim mes visi:
ir maži, ir dideli.
Marčiulionis garsus žaidėjas,
nes žaidžia kaip vėjas.
1 ir 2, 3 ir 4,
mes laimėsime visi!

Zita McKenna

Lietuviai yra garsūs krepšininkai todėl, kad jie yra aukšti ir nepriklausomi. Atgavę savo nepriklausomybę, galvotum, kad lietuviai būtų išvargę, bet ne! Tik atgavę laisvę, lietuviai pateko į olimpiadą ir laimėjo medalį. Valio!

Vytas Gedrimas

MANO SVAJONĖ YRA

Būti kareiviu Lietuvoje.

Mark Sullivan, 1 sk.

Krepšinį sukūrė kanadietis daktaras James Naismith. Jaunuoliai žaidė krepšinį mesdami kamuolį į persikų dėžę. Kada pataikė, tai kas nors turėjo užlipti kopėčiomis ir paimti kamuolį.

Su savo drauge aš paruošiau projektą apie krepšinį. Mes daug dirbome. Aš galvoju, kad lietuviai ypatingai gerai žaidžia krepšinį, nes jie daug dirba.

Snieguolė Liaukutė

Lietuviai yra aukšti. Jie gali pašokti labai aukštai. Visada lietuviai turėjo garsias krepšinio komandas.

Zita McKenna

Lietuviai yra garsūs krepšininkai, nes jie yra aukšti. Jie valgo daug daržovių ir vaisių. Jie nevalgo saldumynų.

Erika Čerškutė

Man patinka piešti pilis
ir tvirtoves.

Aš mėgstu skaityti
apie lietuviškus ginklus
ir istoriją.

Ryan Orvidas, 8 m.

Lietuviai yra aukšti.
Jie valgo vaisius ir daržoves.
Lietuviai gimę Lietuvoje —
Šalyje, kurioje išauga milžinai.
Lietuviai gimę šokti
ir būti krepšininkais.

Tomas Kubar

Mano svajonė
šokti šokių šventėje
Lietuvoje.

Daiva Tīrilytė, 2 sk.

➡➡ KREPŠINIS — SINIŠPERK ➡➡
išnagrinėkite žodžius

1. SINIŠPERK _____
2. SYLOUMAK _____
3. SAMIDIAŽ _____
4. OTROPS ĖLAS _____
5. SAJĖDIAŽ _____

*Snieguolė Liaukutė
Kanados Vysk. M. Valančiaus m-la*

ATSAKYMAI :

3. žaidimas
4. sporto salė
5. žaidėjas

1. krepšinis
2. kamuolys

ATSPĖK — PABRAUK — KAS LIKO?

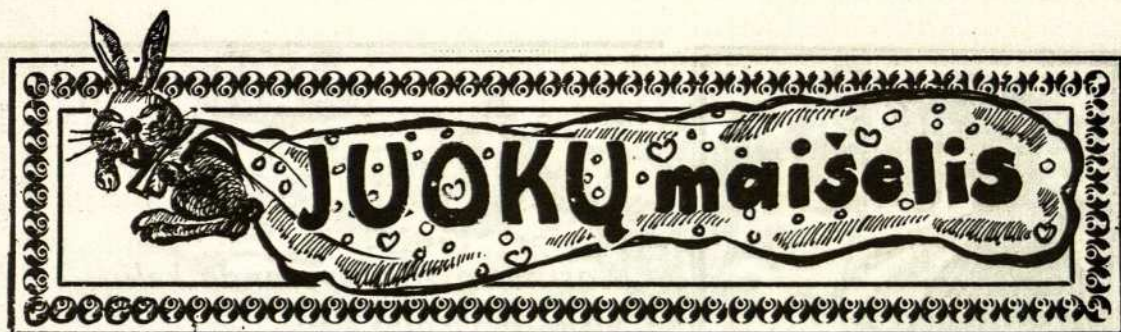
Krepšinis, sviedinys, komanda, žaidimas, punktai, batai, salė, bėgimas, laimėti, pralaimėti, uniforma, Žalgiris, įmetimas

P	L	I	S	V	I	E	D	I	N	Y	S
R	A	M	R	O	F	I	N	U	E	T	A
A	D	Į	M	E	T	I	M	A	S	U	M
L	N	S	V	I	T	Ė	M	I	A	L	I
A	A	A	A	P	U	N	K	T	A	I	D
I	M	L	V	B	Ė	G	I	M	A	S	I
M	O	Ė	R	A	*	B	A	T	A	I	A
Ė	K	R	E	P	Š	I	N	I	S	*	Ž
T	*	S	I	R	I	G	L	A	Ž	#	1

Rita Apanavičiūtė, Kanada
Austė Ringutė, Lemonto Maironio m-la

Lietuva yra * * * * * # 1

Mano jaunesnis brolis nutarė būti laikraščių išnešiotu mūsų apylinkėje. Nuvykęs į įstaigą, jis užpildė anketą. Sekretorė jam pasakė, kad pradžioje jis gaus 3 dol. į valandą, o jau ateinančiais metais jam mokės 5 dol. į valandą.

Brolis apsidžiaugė ir pasakė: "Gera, aš pas jus ateisiu kitais metais."

.....

Kaip ir daugelis šeimų, mano žmona ir aš nutarėme parašyti testamentą. Pasitarėme su advokatu, ir jis patarė mums nutarti, kas globotų mūsų vaikus, jei kas su mumis atsitiktų.

Vakare, susėdus visiems vakarienei, mes iškėlėme šį klausimą ir norėjome išgirsti vaikų nuomones:

— Jeigu kas nors atsitiktų su mama ir manimi, kur jūs norėtumėte eiti? — paklausė tėvas.

Net nepagalvojęs aštuonerių metų dukrytė suriko: "Į Havajus!"

Iš "Reader's digest"

*Kas moka žodį — randa kelią
visur ir visada.
Sakau lietuviška knygelė —
Kaip neregiiui lazda.*

KNYGOS IŠ LIETUVOS

MOKYKLA MIŠKE

Iš vokiečių kalbos vertė Vytė Nemunėlis 4 dol.

PAS MOTULĘ AUGAU — L. Čepienė 6. dol.

RIKIKI IR RUDUDU

*Meškiukų šeimos nuotyčiai,
versta iš prancūzų kalbos* 4 dol.

RIKIKI NUOTYKIAI:

Kaukių baliuje 4 dol.

Ir sriuba iš šaknų 4 dol.

Skalbia 4 dol.

Versta iš prancūzų kalbos

SMALSUOLIS KIŠKUTIS PŪKUTIS 4 dol.

SUTRUMPINTAS ŠUNIUKAS

A. Zurba 4 dol.

Skaitymo knygelė vaikams.

VAIKŲ PASAKA 3 dol.

VALIO, *Varžybos, nuotyčiai, žaidimai.* 1 dol.

MOKAUSI SKAITYTI

Žaidimas skiriamas ikimokyklinio amžiaus vaikams.

Paskirtas išmokyti vaiką iš skiemenų sudėti žodžius. 5 dol.

RAUDONKEPURAITĖ 4 dol.

MEŠKERIOTOJAS — E. Mieželaitis 4 dol.

*Visi vaikai
"Eglutę" skaito.
Savo draugu
"Eglutę" laiko.*

*Skubėk ir tu,
Pas tėtį paprašyti,
Kad reikia tau
"Eglutę" užsakyti.*

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260